

Arrest

nr. 257 231 van 25 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 12 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te bezitten, geboren en getogen te zijn op X1991 te X in de lokaliteit Kas, in de provincie Zuid Darfur en religieus moslim te zijn. U behoort tot de Bargo etnie en heeft middelbaar onderwijs gevolgd dat u tussen 2007 en 2010 te Khartoem vervulde. U oefende een beroep als schilder uit sedert 2010 te Khartoem. Uw vader is I.Y.A. en is verdwenen sedert 2010. Uw moeder is A.A.M. en verblijft te Khartoem. U bent getrouwd op 15 april 2015 te Khartoum met Manahel S.A.. U heeft geen kinderen. U heeft nog een broer, een zus, een halfzus en twee halfbroers.

Na het beëindigen van uw middelbare studies te Khartoem keerde u terug naar uw dorp Tigi nabij Kas. Op 15 april 2010 werd uw geboortedorp Tigi vernield door Janjaweedmilities.

U vluchtte met uw moeder en kleine broer naar Kas waar u nog 15 dagen heeft verbleven alvorens alleen naar Khartoem te gaan. Te Khartoem woonde u bij een vriend van uw vader, S.A.. Op 28 april 2016 werd u te Khartoem gearresteerd door de nationale veiligheidsdiensten omdat u deelnam aan een betoging tegen de dure levenskosten en de problemen in Soedan. U werd opgesloten in het politiekantoor en werd er ondervraagd, geslagen met een metalen staaf en gefolterd. U werd na 5 dagen detentie overgebracht naar het ziekenhuis Al Amal te Khartoem. Een van de dokters herkende een van uw medegevangenen die hij hielp te ontsnappen waardoor u samen met de anderen kon wegvlugten uit het ziekenhuis. U vluchtte met uw vrouw naar Omdurman. Vanuit Omdurman namen u en uw vrouw een bus naar El Fasher [Noord-Darfur] waar u 1 dag verbleef waarop u verder reisde naar Kas. U verliet Soedan samen met uw vrouw, moeder en kleine broer op 11 mei 2016 en begaf u naar Tsjaad waar u een half jaar verbleef alvorens naar Libië te gaan. Te Tsjaad poogden Soedanese veiligheidsdiensten u te arresteren in november 2016, waarop u alleen vluchtte naar Libië. In Libië verbleef en werkte u iets langer dan een jaar te Alzouia. Op 28 januari 2018 kwam u aan in Italië. Via Frankrijk kwam u in België aan op 27 juni 2018 en verzocht er om internationale bescherming op 6 juli 2018. Ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming diende u volgende documenten in: foto's van uw familieleden, foto's van u aanwezig op een betoging voor de gebouwen van de Europese Commissie te Brussel, een getuigenis van een Belgische werkgever, een identiteitskaart van uw vrouw, een lidkaart van de volksbeweging voor de bevrijding van Soedan (SPLM) van een persoon die geboren werd in 1925, een nationaliteitsbewijs van uw vader, een identiteitskaart van uw moeder, een certificaat van uw middelbare school, een attest van dokter M., verscheidene medische attesten van Fedasil, een medisch certificaat van artsen zonder grenzen en twee attesten van psychologische opvolging.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de medische en psychologische attesten die u heeft ingediend blijkt immers dat u tijdens uw verblijf in België psychologisch wordt opgevolgd en u lijdt aan post-traumatische stress wat gepaard gaat met angststoornissen, slaapproblemen en geheugenverlies. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd er gevraagd naar uw psychologische begeleiding, naar een eventuele inname van medicatie op de dag van het persoonlijk onderhoud en of u zich mentaal en fysiek goed voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan waar u positief op antwoordde (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 4). Verder werd er een pauze voorzien van 27 minuten (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 12), werden vragen die u niet begreep opnieuw gesteld (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21 en 22) en werd u aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u alle aan u gestelde vragen en de tolk goed heeft begrepen wat u bevestigde (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 27). Meer algemeen, komt ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk naar voren dat u volwaardige verklaringen wist af te leggen tijdens dit persoonlijk onderhoud, met betrekking tot de gebeurtenissen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek uit Soedan, en u de vragen die u gesteld werden, duidelijk begreep.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. U verklaarde te behoren tot de etnie Bargo, een niet-Arabische etnie afkomstig uit Darfur.

Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie **COI Focus "Soedan: Darfuri in Khartoem dd. 10 april 2018"**) blijkt dat, hoewel niet-Arabische Darfuri nauwellettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoonde dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd.

Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfuri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen.

Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds 2010 bovendien in Khartoem woonde waar u tot 2016 in avondschool Engels studeerde en waar u werkte als schilder om in uw levensonderhoud te voorzien en de medische studies van uw vrouw en uzelf te bekostigen evenwel geholpen door uw schoonvader, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.

Er dient vastgesteld dat u uw beweerde vrees om gearresteerd te worden, te verdwijnen en gedood te worden niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Peilend naar uw economische situatie te Khartoem verklaarde u dat u een beroep uitoefende als schilder, dat u tot 2016 Engels heeft gestudeerd in avondschool, dat uw vrouw medische wetenschappen studeerde aan de universiteit van Khartoem (CGVS notities persoonlijk onderhoud p23), dat u in uw levensonderhoud kon voorzien, dat jullie ook hulp kregen van haar vader en een redelijk goed leven konden leiden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 24). Specifiek gevraagd naar de impact van hoge brood- en brandstofkosten op uw leven, verklaarde u dat het geen effect heeft op de mensen hun leven, maar ze toch gaan protesteren (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 17) waarbij u de vraag gedeeltelijk ontwijkt, maar anderzijds geen gewag maakt van een zekere negatieve impact op uw leven. **Er kan op basis van uw verklaringen redelijkerwijze gesteld worden dat uw economische situatie te Soedan behoorlijk was, dat u niet in armoede leefde, u zelfredzaam was, en dat een stijging van prijzen voor basisproducten zoals brood en brandstof geen of weinig impact heeft gehad op uw economische situatie.**

Bevraagd naar de omstandigheden van en de redenen voor de betoging waaraan u beweerdelijk deelnam en omwille waarvan u verklaarde te zijn gearresteerd, te zijn opgesloten en gefolterd wat de kern uitmaakt van uw verzoek tot internationale bescherming (DVZ vragenlijst dd. 12-8-2019 punt 3.5), verklaarde u dat de hoge levenskosten en de moord op een student door de autoriteiten de redenen van de betoging waren (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 13). Dieper ingaand op de vermoorde student, gevraagd te vertellen wat u over deze student weet en wat hem overkwam, verklaarde u dat u de 'case' van de student niet kent, omdat u niet studeerde aan die universiteit (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 14). U erop gewezen dat u verklaarde te protesteren omwille van de dood van deze student en gevraagd wie die student dan was en hoe hij gestorven was, antwoordde u enkel dat u zijn naam niet kent, omdat u geen student was. Nogmaals gevraagd waarom er dan geprotesteerd werd, en wat er gebeurde met hem, bleek u zelfs dit niet te weten. Gevraagd of u het dan aan niemand vroeg, verklaarde u het wel degelijk te hebben gevraagd, maar dat u het u niet meer kan herinneren (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 14), waarbij u **geenszins blijkt geeft enige affectie te hebben met een van de redenen van de betoging**. Dat u op geen enkele wijze weet te duiden wat nu eigenlijk de reden was voor het protest waaraan u beweerdelijk deelnam op 28/04/2016 – hetgeen de aanleiding vormde voor uw detentie en daaropvolgend vertrek uit Soedan – geeft blijk van een dermate desinteresse in de zaken die u zelf overkomen zouden zijn, hetgeen hoegenaamd niet overtuigt, dat ernstig en fundamenteel afbreuk gedaan wordt aan geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, afgelegde verklaringen.

Peilend naar uw persoonlijke motivatie om deel te nemen verklaarde u **enigszins verrassend** dat u niet wist dat er een betoging plaatsvond, dat u een betoging die toevallig passeerde vervoegde, u geen specifieke reden had om deel te nemen, en er geprotesteerd werd tegen de hoge levenskost (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 15 en 16).

Gevraagd naar de reden voor uw deelname aan deze manifestatie, verklaarde u **dat u geen lessen had op dat moment en u daarom deelnam** (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 15). Nogmaals, **ter verduidelijking, gevraagd of dat de enige reden was, dan wel of u ook andere ideeën had omwille van dewelke u wou deelnemen**, verklaarde u enkel **dat u deelnam aan de manifestatie omdat u vrije tijd had**. Gevraagd wat u bedoelt met de hoge levenskost – de door u zelf genoemde reden van deze manifestatie verklaarde u dat u eigenlijk geen specifieke reden had om deel te nemen, en de andere personen in de manifestatie – waarvan u niemand kende – aan het praten waren over de hoge levenskosten (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16). Gevraagd wat er dan zoveel kostte, verklaarde u dat er problemen waren met het brood, er geen gas was, en de prijzen hoog waren. U voegde eraan toe dat de subsidies werden geannuleerd. Gevraagd wanneer dat gebeurde, gaf u evenwel aan het niet te weten. Gevraagd of de hoge prijzen voor brood en olie, een effect hadden op uw leven, antwoordde u – opmerkelijk, gezien uw beweerde deelname aan manifestaties in Soedan, in deze context – **dat het geen echt effect had op de mensen hun leven, maar de mensen toch gaan protesteren** - zodoende nogmaals blijk gevend van een volledige desinteresse in politiek en in de maatschappelijke problematiek in Soedan die de laatste jaren, middels protesten, uitbarstte.

Bovendien kan in het licht van bovenstaande vaststelling, namelijk dat de hoge levenskosten op de economische situatie van u en uw gezin, geen of weinig impact had, gesteld worden dat uw deelname aan deze betoging niet ingegeven is door economische motieven en er bijgevolg **ernstige vragen kunnen gesteld worden bij uw persoonlijke motivatie om deel te nemen aan een betoging**. Bevrraagd naar eerdere deelnames aan betogingen verklaarde u, vaagweg, dat 'het gebeurt' dat u aan een manifestatie deelneemt omdat u uit een oorlogszone komt, dat u voordien 1 keer heeft deelgenomen aan een betoging in 2013 waarbij u geen datum kunt aangeven, u niet weet of er mensen zijn gearresteerd, u niet weet hoeveel betogingen er waren in die periode, noch hoelang ze duurden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p15) Evenmin weet u aan te geven wat de redenen voor die protesten waren (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 16). Bovenstaande verklaringen indachtig, dient vastgesteld dat u **geenszins op een geloofwaardige wijze aantoonst ooit aan een betoging te hebben deelgenomen**.

Peilend naar de omstandigheden van uw arrestatie op 28 april 2016 verklaarde u dat u werd geslagen en in de auto gezet (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 17). Gevraagd hoeveel mensen er bij u waren op het moment dat u gearresteerd werd, antwoordde u – vaagweg en geenszins moeite ondernemend om de precieze feitelijke omstandigheden van uw arrestatie te schetsen – dat er heel veel auto's waren, veel mensen gearresteerd werden, en hun gebouw zeer groot was. Gevraagd of er andere personen gearresteerd waren die u kent, antwoordde u ontkennend (CGVS notities persoonlijk onderhoud p18). Gevraagd door hoeveel personen u gearresteerd werd, kon u niet aangeven hoeveel mensen er u hebben gearresteerd en verklaarde u **vaagweg en weinig concreet** dat ze veel auto's zonder nummerplaten hadden. Er dient opgemerkt dat u **de omstandigheden van uw arrestatie eerder summier en weinig concreet weet te beschrijven**, wat opnieuw **vragen doet rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde arrestatie**.

Peilend naar uw detentie en de folteringen die u beweert te hebben ondergaan, verklaarde u dat ze u ondervroegen over eerdere manifestaties en uw familie, en u beschuldigd werd van lid te zijn van UPF (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 18), dat u niet weet waarom ze dat dachten, dat ze u ook beschuldigden van samenwerking met de beweging JEM van Khalil Ibrahim en dat een van de redenen daarvoor was dat u uit Darfur kwam (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 19). U verklaarde verder dat ze u beledigden, dat u met een metalen staaf werd geslagen op de benen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 17), dat u aan het bloeden was en ziek door malaria (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 20) en dat u na vijf dagen samen met vijf andere gevangenen naar het ziekenhuis werd gebracht (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 17).

Peilend naar uw politieke profiel, kennis en activiteiten verklaarde u dat u nooit lid was van een partij, dat u niet houdt van politiek, dat u uw hele leven student bent geweest en u eerder nooit problemen heeft gehad en u nooit eerder in een politiekantoor was geweest (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 20). Gevraagd naar de beweging waarvan u werd beschuldigd lid te zijn tijdens uw beweerde detentie – 'UPF' – verklaarde u dat het een politieke partij zou betreffen, die opgericht is door Darfuri, dat de leden allemaal universiteitsstudenten zijn en dat u verder niets weet over deze partij (CGVS notities persoonlijk onderhoud p18 en 19). Gevraagd wat het acroniem 'UPF' betekent, gaf u aan er geen idee van te hebben, evenmin weet u enigszins te preciseren waar in Darfur deze beweging zou opgericht zijn, noch aan welke etnische groep ze eventueel gelieerd is (CGVS notities persoonlijk onderhoud p19). U weet, kort samengevat, nagenoeg niets over de beweging waarvan u beschuldigd werd lid te zijn.

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel dat het acroniem 'UPF' staat voor 'United Popular Front', en geenszins een politieke partij betreft, maar een studentenbeweging betreft, actief in Soedanese universiteiten, die gelieerd is aan de factie van het 'Sudan Liberation Movement' onder leiding van Abdul Wahid al Nur [SLM-AW]. Uw verklaringen in gedachte dat u zelf nog pogingen heeft ondernomen om universitaire studies te beginnen in Khartoem, uw verklaringen dat u samen met universiteitsstudenten ging manifesteren, alsook uw verklaringen dat u na uw arrestatie door de Soedanese veiligheidsdiensten ervan werd beschuldigd lid te zijn van het UPF (CGVS notities persoonlijk onderhoud p8, 16, 17 en 18), is het geenszins aannemelijk, noch geloofwaardig, dat u nagenoeg niets weet te vertellen over deze beweging, en u zelfs niet blijkt te weten waarvoor het acroniem UPF staat. Gezien de beschuldiging lid te zijn van het UPF, raakt aan de kern van uw asielaanvraag en mede de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Soedan, is het geenszins aannemelijk dat u dermate ongeïnteresseerd zou zijn, dat u niet eens poogt te achterhalen waarvan u nu precies werd beschuldigd.

Voorts verklaarde u, opmerkelijk genoeg, dat de veiligheidsdiensten u tijdens uw detentie er eveneens van beschuldigden samen te werken met Khalil Ibrahim. Betreffende deze persoon, weet u evenwel enkel correct aan te geven dat hij de leider is van de rebellenbeweging 'Justice and Equality movement' (JEM), waarvan u geen lid bent, en dat u niet weet tot welke etnische groep hij behoort (CGVS notities persoonlijk onderhoud p19). Gevraagd waarom ze u ervan beschuldigden lid te zijn van twee volkomen verschillende bewegingen, weet u enkel vaagweg, algemeen en naast de kwestie, te stellen dat iedereen van Darfur ervan wordt verdacht lid te zijn van die partij. Zoals reeds opgemerkt, dient verwezen naar de beschikbare informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat het UPF een studentenbeweging betreft die gelieerd is aan de rebellenbeweging SLM-AW. Verder is uw verklaring dat u ervan werd beschuldigd samen te werken met Khalil Ibrahim, allesbehalve aannemelijk, gezien deze vooreerst geen band heeft met SLM-AW, noch met het UPF, maar vooral omdat deze rebellenleider gedood werd door de Soedanese autoriteiten, eind december 2011. Dat de Soedanese veiligheidsdiensten u er 4,5 jaar later zouden van beschuldigen met deze rebellenleider samen te werken, is derhalve **geenszins geloofwaardig**.

Op basis van uw verklaringen kan er vastgesteld worden dat u een zeer beperkte kennis heeft over Soedanese politieke partijen en bewegingen, dat u in Soedan geen politieke activiteiten uitoefende en u zichzelf **een apolitek profiel** aanmeet. Verder dient opgemerkt dat **bovenstaande vaststellingen ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde beschuldigingen aan uw adres, vanwege de Soedanese veiligheidsdiensten, in het kader van de door u geopperde detentie in Soedan.**

U gevraagd uit te leggen hoe u erin slaagde te ontsnappen uit het ziekenhuis, waarheen u was gebracht vanuit detentie, verklaarde u dat er een dokter was die één van uw medegevangenen – die in het ziekenhuis in het bed naast u lag – herkende, en er een gesprek mee begon (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 20). U hoorde hen praten, en begreep dat de dokter uw medegevangene wou helpen ontsnappen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 20 en 21). U verklaarde verder dat jullie nadien naar een labo moesten gaan voor een bloedtest, u voorop liep, u opmerkte dat twee van uw medegevangenen en de dokter, plots een afslag namen, waarna u hen volgde, en u via de achterdeur van het ziekenhuis, het gebouw kon verlaten (CGVS notities persoonlijk onderhoud, p 20; 21 en 22).

Verder bevraagd over dezelfde situatie verklaarde u dat u met een dokter onderweg was naar het labo voor een bloedtest omwille van malaria, dat u het labo niet binnenging, maar terugkeerde en op die manier de andere onbewaakte groep die eveneens door een dokter werd begeleid volgde in hun poging uit het ziekenhuis te ontsnappen (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 21), dat de anderen verwonderd waren dat u zich plots bij hen bevond en u zo het ziekenhuis heeft verlaten (CGVS notities persoonlijk onderhoud p22). Gevraagd op welke datum u ontsnapte, gaf u evenwel aan het niet te weten (CGVS notities persoonlijk onderhoud p20). Gevraagd naar de namen van de dokter en medegevangenen waarover u sprak, verklaarde u enkel dat jullie met drie waren, en de dokter terug het ziekenhuis binnen ging. Opnieuw gevraagd naar de namen van deze drie andere personen – die bij uw ontsnapping betrokken bleken – verklaarde u dat de medegevangenen waarmee u ontsnapte, reeds in de cel waren wanneer u er aankwam, maar u hun namen niet kent, en u zich verder niets herinnert omwille van de folteringen die u er onderging. Echter, is het **weinig aannemelijk** dat u geen namen kunt geven van uw medegevangenen waarmee u zowel in het politiebureau als in het ziekenhuis gedurende 5 dagen werd vastgehouden, waarvan één medegevangene in het bed naast het uwe lag in het ziekenhuis, en wiens stiekeme gesprek met de dokter u kon afluisteren, en waarbij u met enkelen

onder hen bent ontsnapt. Er kan opgemerkt worden u uw ontsnapping uit het ziekenhuis **weinig geloofwaardig** heeft weten te maken.

Het meest opmerkelijke is dat u initieel helemaal niet op de hoogte was van een ontsnappingsplan, dat u er ook niet werd in betrokken, dat u het eerder toevallig hoorde en dat u hen ook per toeval bent tegengekomen waarop u hen volgde en u zelf verklaarde dat ze verwonderd waren u te zien alvorens u kon vluchten. U weet voorts niet aan te geven waarom deze dokter uw medegevangene hielp, en gist dat het misschien vrienden ofzo waren (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 20). Dat een dokter dergelijk risico zou lopen omwille van een persoon die hij helemaal niet kent is weinig geloofwaardig. Wanneer het u uitdrukkelijk werd gevraagd waarom de dokter dat zou doen, verklaarde u enigszins ontwijkend dat het door de andere persoon kwam en u ze gewoon bent gevolgd wat niet weet te overtuigen. Dat deze dokter voorts een dergelijk risico zou nemen, en hierover zou converseren met uw medegevangene, die in het bed naast het uwe lag, waarbij u klaarblijkelijk het hele gesprek kon meevolgen, en hen zodoende simpelweg kon volgen wanneer ze dit ontsnappingsplan uitvoerden, zijn verklaringen die geenszins aannemelijk bevonden worden, noch geloofwaardig. Wanneer u voorts gevraagd werd of er geen soldaten of politieagenten waren, die jullie in het oog dienden te houden in het ziekenhuis – gezien u, net zoals uw medegevangenen, nog steeds onder arrest stonden – verklaarde u, vaagweg, de vraag ontwijkend, en geenszins aannemelijk – dat het labo wat verder gelegen was dan waar jullie verbleven, en ‘ze niet dachten dat jullie zouden weglopen’ (CGVS notities persoonlijk onderhoud p21). Gevraagd of u, wanneer u een bloedtest moest gaan laten afnemen samen met de twee anderen, dan niet door een bewaker werd begeleid, verklaarde u – de vraag simpelweg negerend – dat de andere twee planden te ontsnappen, u naar het labo wou gaan met een andere dokter, de dokter het labo binnenging, en u toen de groep vervoegde die plande te ontsnappen. Verder verklaarde u dat zij niet bewaakt werden. (CGVS notities persoonlijk onderhoud p21-22).

Dat u, alsook uw medegevangenen, zich klaarblijkelijk zonder enige bewaking vrij konden bewegen doorheen het ziekenhuis wordt – gezien uw verklaringen dat u er in detentie verbleef, u gefolterd werd en beschuldigd werd deel uit te maken van twee Darfoerese rebellenbewegingen, alsook uw verklaringen dat ze u nadien tot in Tsjaad toe poogden te arresteren – allesbehalve geloofwaardig bevonden.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat de wijze waarop u uw beweerde ontsnapping uit het ziekenhuis omschrijft, geenszins weet te overtuigen. In het algemeen dient besloten dat, gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, u de door u beweerde arrestatie op 28 april 2016, daaropvolgende detentie en ontsnapping, allesbehalve aannemelijk, noch geloofwaardig, heeft weten te maken.

Wat betreft de door u neergelegde foto's van uzelf, aanwezig op een protestactie te Brussel, dienen volgende vaststellingen gedaan.

Daargelaten de ernst van het door u voorgehouden politiek engagement – dat, op grond van het geheel aan bovenstaande vaststellingen, quasi onbestaande blijkt te zijn, dient vastgesteld dat de protestacties waaraan u deelnam, plaatsvonden in de context van de val van president Bashir d.d. 11/04/2019, de daaropvolgende gesprekken tussen de militaire overgangsraad en de ‘Alliance for Freedom and Change’, en de uiteindelijke ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. Nadien werd een nieuwe premier aangesteld – Abdalla Hamdok – werd de militaire overgangsraad (‘Transitional Military Council’) ontbonden, en werd een soevereine raad aangeduid die Soedan zal besturen tijdens de overgangsperiode van 39 maanden, beginnend op de ondertekening van de grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019. De Soedanese autoriteiten waartegen u destijds protesteerde, zijn derhalve niet dezelfde autoriteiten als de autoriteiten die op heden Soedan besturen. Immers, gevraagd naar de reden voor deze manifestaties in Brussel, verklaarde u dat de hoofdrede erin bestond dat er opgekomen werd voor een regimewissel, en burgerlijk bestuur (CGVS notities persoonlijk onderhoud, p17). U gewezen op de vaststelling dat er op heden een nieuw bewind is in Soedan, en gevraagd omwille van welke reden u meent dat u specifiek, vier jaar na uw vertrek, zal worden gedood bij terugkeer naar Soedan, verklaarde u vaagweg dat ‘iedereen’ nu beschuldigd wordt, en verwees u naar uw deelname aan een manifestatie – die opriep tot het installeren van een burgerregering in Soedan – te Brussel bij de gebouwen van de Europese Commissie in 2019 waarvan u meent dat u omwille daarvan gearresteerd zal worden (CGVS notities persoonlijk onderhoud p25). Opnieuw gevraagd waarom u een arrestatie vreest omwille van uw deelname aan deze manifestatie in Brussel, verklaarde u dat u een slogan had gericht tegen de leiders van de genocide in Soedan, en zij er nu aan de macht zijn – u verwijst hierbij naar de figuur van Hemeti.

Uw verklaringen weten evenwel niet te overtuigen, en constitueren geen gegronde vrees voor vervolging. Immers, uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen blijkt u allesbehalve een actief politiek profiel te hebben, is uw kennis van de Soedanese politiek erg beperkt, en stelt u zelf niet van politiek te houden. Waarom de Soedanese autoriteiten überhaupt geïnteresseerd zouden zijn in iemand met een danig apolitek profiel als het uwe, is dan ook een raadsel. Voorts maakt u op geen enkele wijze duidelijk hoe de Soedanese autoriteiten überhaupt op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan het protest in Brussel in juni 2019, dat opriep tot het installeren van een burgerregering. Tot slot dient opgemerkt dat nergens uit beschikbare informatie naar voren komt dat personen, die in het buitenland deelnamen aan manifestaties in het kader van de val van Bashir-regime en daaropvolgende regimewissel in Soedan, louter omwille van deze deelname zouden worden bestraft bij terugkeer naar Soedan, indien de Soedanese autoriteiten hiervan al op de hoogte zouden zijn.

Wat betreft de overige van de door u ingediende documenten ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming, kunnen volgende vaststellingen worden gemaakt.

Wat betreft de foto's van uw familieleden dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw gezinssamenstelling en kan enkel vastgesteld worden dat er verschillende vrouwen op afgebeeld worden en dat het louter indienen van deze foto's de geloofwaardigheid van het reeds ongeloofwaardig bevonden relaas niet weet te herstellen.

Wat betreft de getuigenis van uw Belgische werkgever, G.B., kan vastgesteld worden dat u in de brief omschreven wordt als een goede werknemer, dat uw kennis van het Frans toeneemt en dat u kans maakt op een langdurige tewerkstelling ingeval uw verblijfsstatus het toelaat. Er moet daarbij opgemerkt dat deze getuigenis niets bijdraagt aan uw verklaringen op het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Wat betreft de identiteitskaarten van uw vrouw en uw moeder, het nationaliteitsbewijs van uw vader en uw certificaat van de middelbare school kan opgemerkt worden dat het CGVS niet aan uw Soedanese nationaliteit of uw gezinssamenstelling twijfelt, noch aan het onderwijs dat u heeft genoten, maar dat deze documenten niets weten te wijzigen aan bovenstaande vaststellingen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten.

Wat betreft de lidkaart van de volksbeweging voor de bevrijding van Soedan (SPLM) dient vastgesteld dat deze een lidkaart betreft op naam van de heer Y.M.I. geboren op 1 januari 1925. Rekening houdend met de vaststelling dat op het nationaliteitsbewijs van uw vader de naam Y., zoon van M.I.B., vermeld staat en waarvan u verklaarde dat dit document aan uw vader, Y.M.I., toebehoort (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 8) mag er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de door u ingediende lidkaart van de SPLM uw vader als voorwerp heeft. Er dient daarbij gewezen te worden op een grote discrepantie tussen de geboortedata vermeld op beide documenten waar uw vader het voorwerp van uitmaakt waarbij uw vader dan eens volgens zijn nationaliteitsbewijs geboren is in 1942 te El Fasher dan eens is geboren op 1 januari 1925. Er kunnen dan ook ernstige twijfels worden geuit wat betreft de authenticiteit van dit document gezien de geboortedatum van uw vader danig verschilt - in casu 17 jaar – met deze op zijn nationaliteitsbewijs. Tot slot dient vastgesteld dat u geen enkele vrees inriep met betrekking tot dit document, dan wel met betrekking tot de beweging SPLM die deze kaart uitgaf, en dit document dan ook geen verdere relevantie bezit in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Deze kaart weet bovenstaande vaststellingen, waaruit blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten, dan ook niet te wijzigen.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter M., dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u een breuk met pseudartrose heeft opgelopen aan het middenvoetsbeentje.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter Ch. Rollmann dd. 10 augustus 2018, dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u medisch opgevolgd wordt in het opvangcentrum te Jodoigne, dat u een radiologisch onderzoek heeft ondergaan met het reeds hierboven besproken resultaat [een breuk met pseudartrose aan het middenvoetsbeentje] en dat dit het gevolg is van het niet verzorgen van deze wonde gedurende minstens 6 maanden. Het dient opgemerkt dat u - omtrent de breuk in uw voet - zelf verklaarde dat deze toegebracht werd door de Italiaanse politie in Italië (CGVS notities persoonlijk onderhoud p26).

Dit medisch attest weet de ongeloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen met betrekking tot uw beweerde arrestatie en detentie in Soedan, dan ook niet te wijzigen.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter Ch. Rollmann dd. 19 juli 2019, dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u een litteken heeft van ongeveer 2 cm ter hoogte van de rechterschouder en dat u een cirkelvormig litteken heeft met een diameter van ongeveer 1 cm ter hoogte van de linkerarm, hetgeen volgens uw verklaringen veroorzaakt zou zijn door een directe schok met behulp van een stomp voorwerp (een metalen staaf), hetgeen compatibel zou zijn met vorm van dit litteken. Er dient echter opgemerkt dat, hoewel verwezen wordt naar uw verklaringen omtrent de oorzaak van de vastgestelde littekens, dit nog niet impliceert dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de beweerde vervolging zou kunnen aantonen, gezien de dokter enkel uw verklaringen citeert (metalen staaf) zoals deze werden medegedeeld. Een medische vaststelling kan dan ook geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch hoe deze littekens precies opgelopen zouden zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, niet geloofwaardig bevonden werden, kon geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen het slachtoffer geweest te zijn van foltering in Soedan. Dit door neergelegd attest weet deze vaststelling niet te wijzigen. Volledigheidshalve dient in dit kader verwezen te worden naar uw verklaringen met betrekking tot de mishandeling die u ondergaan zou hebben in Italië, door de politie aldaar, en uw verklaringen omtrent de angst die u kende in Tsjaad en Libië, waar u meer dan een jaar verbleef (CGVS notities persoonlijk onderhoud p 26). Voorts valt ook in het attest van psychologische opvolging vanwege klinisch psychologe Eliat-Eliat dd. 13 oktober 2020, te lezen dat u niet enkel in Soedan, maar ook op uw reisweg na uw vertrek uit Soedan, traumatische ervaringen zou hebben meegemaakt.

Wat betreft het door u neergelegde medisch attest vanwege dokter Ch. Rollmann dd. 7 oktober 2020, dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u symptomen vertoont van intense en chronische stress wat gepaard gaat met slaapproblemen, geheugenproblemen en spijsverteringsproblemen en deze het gevolg zijn van een lange periode van onzekerheid doorheen de asielpprocedure en het vernemen van ongunstig nieuws van familieleden. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. De arts geeft immers zelf aan dat deze medische problemen het gevolg zijn van een lange periode van onzekerheid doorheen de asielpprocedure en het vernemen van ongunstig nieuws van familieleden. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, niet geloofwaardig worden bevonden, kan dit door u neergelegde medische attesten dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

Wat betreft het door u neergelegde medisch/psychologisch certificaat vanwege psychologe Mathiousakis dd. 17 december 2018 in opdracht van Médecins sans Frontières (MSF) dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit certificaat valt te lezen dat u lijdt aan post-traumatische problemen en acute angstsymptomen, dat u volgens uw verklaringen lijdt aan slapeloosheid, geheugenproblemen, constante angst, psychosomatische symptomen, flashbacks en nachtmerries en dat deze volgens uw verklaringen het gevolg zijn van uw gevangenschap en mishandeling in Soedan, van uw doortocht door Libië, van uw mishandeling door de Italiaanse politie en van de levensomstandigheden in België. Het dient vastgesteld dat dit certificaat geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Er werd immers hierboven reeds vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. Dat u in dit document verklaart dat uw symptomen het gevolg zijn van uw gevangenschap en mishandelingen te Soedan is bijgevolg niet aannemelijk en weet de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas niet te herstellen.

Wat betreft het door u neergelegde attest van psychologische opvolging vanwege klinisch psychologe Eliat-Eliat dd. 13 oktober 2020 dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u lijdt aan concentratie- en aandachtsproblemen die onrust veroorzaken omdat deze het persoonlijk onderhoud negatief zouden kunnen beïnvloeden. Verder staat te lezen dat u lijdt aan slaapproblemen zoals slapeloosheid en nachtmerrie, aan posttraumatische stress en aan stress veroorzaakt door angst en dat dit alles het gevolg is van de reeks traumatische gebeurtenissen die u heeft ondergaan te Soedan, en tijdens uw reisweg na vertrek uit Soedan. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas en de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas niet weet te herstellen. Er werd immers hierboven reeds vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas.

Er dient hierbij nogmaals opgemerkt dat er u doorheen het persoonlijk onderhoud steunmaatregelen zijn verleend en dat er werd vastgesteld dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kon worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.

*Wat betreft het door u neergelegde attest van psychologische opvolging vanwege psychologe Potier dd. 17 februari 2020 dienen volgende vaststellingen gedaan. In dit attest valt te lezen dat u overkomt als een man waarvan de psychische basisstructuur goed lijkt, dat u actueel grote moeilijkheden ondervindt door uw huidige situatie en deze worden versterkt door traumatische gebeurtenissen zoals gevangenisstraf, foltering, racisme en discriminatie die u heeft ondergaan in Soedan en op uw tocht naar België. Verder valt te lezen dat u steeds de nood voelt om uw belevenissen onder woorden te brengen, dat u over een zeer grote veerkracht beschikt, dat u zich op een structurele wijze weet uit te drukken, dat u de capaciteiten heeft om uw gevoelens verbaal te uiten, dat uw discours goed gestructureerd en de relatie tussen de feiten coherent en lineair is. Ten slotte valt te lezen dat u lijdt aan hoofdpijn en slaapproblemen die zich onder andere uiten in agitatie, nachtmerries, irrationele angst, isolement, geheugen- en concentratieproblemen en dat u lijdt aan post-traumatische stress versterkt door een depressie. Het dient vastgesteld dat dit attest geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas en weet de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas niet te herstellen. Er werd immers hierboven reeds vastgesteld dat er geen geloof kon gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas. Hoewel in dit attest wordt gesteld dat uw psychische problematiek het gevolg is van de mishandelingen die u onderging in Soedan, en gedurende uw reis naar Europa, dient evenwel opgemerkt dat dit psychologisch attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u uw psychologische problematiek zou hebben opgelopen. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt wordt verteld, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen de patiënt vertelt, de medische problemen kan constateren. Uit de door u neergelegde psychologische attesten blijkt dat u psychologische problemen heeft, maar het behoort evenwel niet tot de bevoegdheden van de psycholoog om de omstandigheden waarin deze problemen ontstaan zijn, vast te stellen. **Hoewel het door u neergelegde attest dan wel stelt dat u psychologische problemen heeft, dient evenwel vastgesteld dat dit attest geen uitsluitel biedt over de omstandigheden waarin deze ontstaan psychologische problematiek zou zijn.** Verder dient opgemerkt dat het attest u omschrijft als een persoon die geen problemen ondervindt om zichzelf op een duidelijke, gestructureerde en coherente wijze uit te drukken. Rekening houdend met de steunmaatregelen die u tijdens het persoonlijk onderhoud zijn verleend, kan worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd werden evenals dat u kon voldoen aan uw verplichtingen.*

Wat betreft uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud die u aan het CGVS heeft overgemaakt op 4 januari 2020 dient vastgesteld dat u correcties heeft aangebracht aan de volgens u verkeerde schrijfwijze van de door u opgenoemde plaatsen op pagina 5 van de notities namelijk: "Ten noorden van tigi is Ardeba en tubufutu en in NO is Mahhadi" en dat u correcties heeft aangebracht aan de schrijfwijze van de naam van uw oom alsook aan zijn woonplaats namelijk: "A.m.A." en respectievelijk "S.A.". Het dient opgemerkt dat deze correcties bovenstaande vaststellingen evenwel niet weten wijzigen, en geen verdere relevantie bezitten in het kader van onderhavige beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer van 6 februari 2018**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_soedan_risico_bij_terugkeer_2.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.*

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfur risico lopen op vervolging.

Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfur zijn de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfuri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland.

Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfur een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan.

In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde sinds 2010 te Khartoem te hebben gewoond waar u door uw professionele activiteit als schilder in uw levensonderhoud kon voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikel 48/3 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet; Schending van artikel 3 en 13 EVRM; Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn; Schending van artikel 48/6 Vreemdelingenwet; Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen; Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Aangezien tegenpartij onderstreept dat verzoeker de omstandigheden van zijn arrestatie niet concreet weet te beschrijven zodat er vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn verklaringen betreffende zijn arrestatie.

Dat verzoeker ten allereerst wenst te onderstrepen dat hij lijdt aan Post-traumatische stress wat gepaard gaat met geheugenverlies. Dit wordt niet betwist door het CGVS;

Dat verzoeker een arrestatiebevel wil neerleggen waarmee hij bewijst dat hij nog steeds gezocht wordt in Soedan (Stuk 3);

Dat verzoeker meent dat een terugkeer naar Soedan onmogelijk is;

Aangezien verzoeker gearresteerd werd;

Dat de Home Office in haar rapport ad 2018 onderstreept dat: [...]

Dat het zodoende zeer waarschijnlijk dat de heer I., in geval van terugkeer, opnieuw zou worden opgepakt door de Soedanese veiligheidsdiensten;

Dat het past hem de vluchtelingenstatus te verlenen;

Aangezien de vredesmissie in Darfoer na 13 jaar stopt;

Dat het past te herinneren dat mijn cliënt behoort tot de etnie Bargo, een niet Arabische etnie uit de regio Darfoer;

Dat tegenpartij zich op COI Focus dd 10.04.2018 baseert om aan te geven dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer onvoldoende is om erkend te worden als vluchteling en dit terwijl op 1.1.2021 de vredesmissie in Darfoer stopt;

Dat het laatst nieuws op 4.1.2021 aangaf dat: [...]

Dat France24 op 1.1.21 in haar artikel « Soudan : la fin de la mission de l'ONU au Darfour fait craindre des violences », schreef dat: [...]

Aangezien verzoekende partij afkomstig is uit Soedan.

Dat in geval van terugkeer verzoeker een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van onmenselijke of vernederende behandeling gelet op de uitbraak van de Corona Virus-epidemie.

Sinds december 2019 heeft de wereld te kampen met een Corona virus-epidemie.

Corona Virus, of Covid-19, is een zeer gevaarlijke en dodelijke ziekte, waarvoor er geen vaccin of specifieke medische behandeling bestaat.

De kans op overlijden voor een persoon die besmet is met Covid-19 is groot.

Volgens de World health organization, zijn er op 17.5.2020 al meer dan 307.395 mensen gestorven aan Covid-19 (WHO, 17.5.2020, [URL]).

De WHO geeft aan dat men de volgende maatregelen moet nemen om de kans op infectie te verlagen : [...]

Dat het onmogelijk is om deze maatregelen na te leven in Soedan ;

Dat het past te onderstrepen dat verzoeker leidt aan "insuffisance rénale terminale". In België moet hij drie keer per week naar het ziekenhuis om zijn bloed te reinigen, zonder dialyse zou hij overlijden.

De duur van de behandeling is bepaald op levenslang of tot een niertransplantatie.

Wegens een gevaar op verergering van zijn toestand en zelfs op overlijden kan deze behandeling gewoon niet stopgezet worden.

Verzoeker heeft een negatieve beslissing gekregen van DVZ mbt zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter. Tegen deze beslissing is een beroep ingediend;

Aangezien dat FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 17.5.20 aangaf dat: [...]

De reisadviezen worden gegeven aan iedereen, niet alleen aan Belgen. Onderdanen van Soedan lopen evenveel risico op besmetting als anderen.

Terugkeer naar een land waar de epidemie zich met grote snelheid verspreid, en hele gemeenschappen uitroeit, waar dus het leven van alle burgers in gevaar is, is een onmenselijke en vernederende behandeling.

De situatie is zeer ernstig en reizen naar de getroffen landen wordt ten stelligste afgeraden.

Het reisadvies geldt niet alleen vanwege een verhoogd risico op besmetting, maar omdat de veiligheidssituatie voor de reiziger in het geding kan zijn. Hierbij kunt u denken aan: toegenomen sociale onrust, binnenlandse reisbeperkingen, gesloten grensovergangen, geannuleerde vluchten en mogelijk geen of een zeer beperkte toegang tot medische zorg.

Niet alleen de besmette mensen lopen risico door de epidemie. Ook andere burgers lopen gevaar, omwille van de economische ontwrichting die de ziekte met zich meebrengt in de getroffen gebieden.

De economie in de getroffen landen is totaal ontwricht door de epidemie

In de getroffen landen dreigt een voedselcrisis, nu de mobiliteit ernstig beperkt is. Bovendien is alle medische zorg in beslag genomen door de Corona-patiënten, met als gevolg dat mensen sterven van ziektes die verzorgd hadden kunnen worden.

Gelet op de huidige Corona virus-epidemie die woedt meent verzoekende partij dat haar de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend omdat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, b) Vreemdelingenwet gelet op het hoog risico besmet te geraken door het Corona-virus, het gebrek aan medische behandeling ervan en het hoge overlijdensrisico.

Het risico om besmet te raken met Corona is ernstig en actueel.

Het risico dient uiteraard niet 100% zeker te zijn. Verzoekende partij verwijst naar het arrest Salah Seekh, van het EHRM, waarin wordt gesteld dat [...]

Levensbedreigende epidemie als grond voor subsidiaire bescherming

Subsidiaire bescherming is de bescherming die subsidiair aan de vluchtelingenstatus kan gegeven worden aan wie het risico loopt op ernstige schade in het land van herkomst.

Volgens artikel 2, sub e, van de kwalificatierichtlijn wordt verstaan onder: [...]

Het risico op ernstige schade, met name besmetting met Covid-19, staat buiten kijf. Dit blijkt uit hetgeen hierboven reeds is aangehaald.

Dit risico op ernstige schade geeft recht op subsidiaire bescherming.

Verzoeker verwijst naar het arrest Eljafari t. Nederland/ waarin met betrekking tot de subsidiaire bescherming wordt gesteld: [...]

Een ruime interpretatie van de criteria voor het verkrijgen van subsidiaire bescherming is noodzakelijk, om de bescherming die het EVRM biedt, te kunnen garanderen.

Ernstige schade omwille van een dodelijke epidemie kan dan ook geenszins uitgesloten worden van het recht op subsidiaire bescherming.

Iedere andere keuze zou een ongerechtvaardigde discriminatie tussen asielaanvragers invoeren met betrekking tot de bescherming waarvoor zij in aanmerking zouden komen. Dit zou als absurd resultaat hebben dat wie schade te lijden heeft veroorzaakt door oorlog en geweld wel, maar wie schade te lijden heeft van een dodelijke epidemie geen bescherming kan krijgen.

Aangezien subsidiaire bescherming juist in het leven geroepen is om te beschermen tegen willekeurig geweld en niet discriminatoire ernstige schade, is het niet logisch om hier opnieuw een "persoon", deze keer de actor en niet het slachtoffer, aan te willen toevoegen.

Dit zorgt ervoor dat er een nieuwe 'protection gap' wordt gecreëerd, waardoor mensen die wel ernstige schade te vrezen hebben en omwille van het verbod op refoulement niet uitgewezen kunnen worden, toch geen bescherming kunnen krijgen.

De bescherming zou met andere woorden afhangen van de vraag of de persoon al dan niet wordt bedreigd door een persoon of groep, maar niet zou afhangen van de mate waarin hij of zij risico loopt op ernstige schade.

Dit zou erop neerkomen te stellen dat de subsidiaire beschermingsstatus alleen strekt tot bescherming van personen die ernstige schade te lijden hebben veroorzaakt door personen, maar niet de bescherming tot doel heeft van andere slachtoffers van vergelijkbare, zelfs nog ergere, schade, indien de veroorzaker ervan geen persoon zou zijn.

Er bestaat een discriminatie, tussen mensen die bij terugkeer naar hun land van herkomst een ernstige vrees voor onmenselijke behandeling hebben, tussen de groep die 'iemand' vreest, en de mensen die evenzeer de vrees hebben voor onmenselijke behandeling etc maar waarvan het risico wordt veroorzaakt door een dodelijke epidemie.

Deze interpretatie is dus niet verzoenbaar met de artikelen 10, 11 en 191 van de Grondwet, en het artikel 14 juncto 2 en 3 EVRM, omdat zij de bescherming die geboden wordt aan wie vreest voor een vernederende of onmenselijke behandeling of zijn leven in een ander land anders behandeld wordt, afhankelijk van wie deze vrees veroorzaakt.

Er bestaat een lacune in het Belgisch recht voor mensen die vrezen voor hun leven en fysieke integriteit in een derde land, maar wiens vrees wordt veroorzaakt door een niet fysieke persoon, maar zoals in casu door een ernstige en levensbedreigende epidemie.

Het Grondwettelijk Hof stelt: [...]

Het CGVS dient dus een grondwetsconforme en dus niet discriminatoire interpretatie te geven van het recht op subsidiaire bescherming, en kan dus geen rekening houden met de uitsluiting van bescherming aan mensen die te vrezen hebben voor onmenselijke behandeling niet veroorzaakt door een persoon.

Een discriminatie is het bestaan van een verschillende behandeling (het recht krijgen op bescherming versus geen recht op bescherming) zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke rechvaardiging is.

Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens: [...]

Verskillende groepen vreemdelingen op een andere manier behandelen, kan maar indien het verschil in behandeling gerechtvaardigd wordt op een objectieve en redelijke manier. Bovendien moet de verschillende behandeling een legitiem doel dienen en onderworpen worden aan een proportionaliteitstoets.

In casu is de discriminatie tussen de vervolgte door een staat/persoon en degene bedreigd door een ernstige en dodelijke epidemie, niet gerechtvaardigd op objectieve en redelijke wijze.

Ook de proportionaliteitstoets toont de onredelijkheid van de situatie aan. De ene krijgt een verblijfsvergunning . De tweede dient terug te keren naar het land waar hij of zij voor leven en fysieke integriteit vreest.

Het is niet duidelijk met welk doel deze discriminatie bestaat, laat staan dat dit doel legitiem zou zijn.

Verbod op refoulement bij risico op schending van artikel 3 EVRM

Het verbod op refoulement is de hoeksteen van het internationaal vluchtelingenrecht.

Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dit artikel geïnterpreteerd als een bevestiging van het nonrefoulement-beginsel, dat bepaalt dat wie risico loopt op schending artikel 3 EVRM in het land van herkomst, niet teruggestuurd kan worden. In de zaak Mamutkulov e.a. tegen Turkije bijvoorbeeld, stelt het Hof dat de uitwijzing van vreemdelingen naar landen waar er een reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling strijdig is met artikel 3. In het Soeringarrest van 7 juli 1989 zegt het Hof dat het nagaan of er gevaar voor onmenselijke behandeling zal zijn in het land waarnaar men uitwijst steeds moet gebeuren en niet slechts bij uitzonderlijke omstandigheden.

Het artikel 3 EVRM biedt een absolute bescherming tegen een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook als die onmenselijke of vernederende behandeling erin zou bestaan om gedwongen te worden blootgesteld aan een grote kans op besmetting met een dodelijke ziekte.

Om het non-refoulementbeginsel te kunnen naleven is een grondig onderzoek nodig van elke zaak.

In casu dient vastgesteld te worden dat terugkeer naar Soedan, verzoekende partij zal blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omdat hij een groot risico loopt om besmet te raken met het Corona virus.

De epidemie is lang van onder controle en roeit op dit moment hele gemeenschappen uit.

Het niet toekennen van bescherming aan onderdanen van Soedan zolang de epidemie woedt, is in strijd met artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie.

Dit artikel bepaalt: [...]

Het UNHCR stelt: [...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker een arrestatiebevel.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Waar verzoeker een schending van artikel 13 van het EVRM aanvoert, blijkt dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er *in casu*, enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoeker, dient te worden vastgesteld dat verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en zijn middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

7. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

8. Verzoeker verwijst naar landeninformatie inzake de situatie in Darfur en de vredesmissie aldaar. Verzoeker verwijst tevens uitgebreid naar de implicaties van de Coronavirusepidemie.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. De vrees en het risico dienen immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken.

Te dezen blijkt dat verzoeker geen concrete elementen aanvoert ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt:

- het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfur is op zich onvoldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet;
- op basis van verzoekers verklaringen kan redelijkerwijze gesteld worden dat zijn economische situatie te Soedan behoorlijk was, dat hij niet in armoede leefde, hij zelfredzaam was, en dat een stijging van prijzen voor basisproducten zoals brood en brandstof geen of weinig impact heeft gehad op zijn economische situatie;
- verzoeker heeft geen affectie met een van de redenen van de betoging waaraan hij beweerdelijk deelnam op 28 april 2016, weet niet te duiden wat de reden was voor het protest en geeft blijk van een volledige desinteresse in politiek en de maatschappelijke problematiek in Soedan die de laatste jaren, middels protesten, uitbarstte; hij toont bijgevolg geenszins op een geloofwaardige wijze aan ooit te hebben deelgenomen aan een betoging;
- verzoeker beschrijft de omstandigheden van zijn arrestatie eerder summier en weinig concreet;
- verzoeker heeft een apolitiek profiel en weet nagenoeg niets over de UPF, de beweging waarvan hij beschuldigd werd lid te zijn;
- ook de bewering dat de Soedanese veiligheidsdiensten in het kader van de door verzoeker geopperde detentie in Soedan verzoeker ervan beschuldigden samen te werken met Khalil Ibrahim is niet aannemelijk, gezien deze rebellenleider geen band heeft met SLM-AW, noch met het UPF, en hij eind december 2011 gedood werd door de Soedanese autoriteiten;
- verzoeker maakt de omstandigheden van zijn ontsnapping uit het ziekenhuis niet aannemelijk.

Verweerder concludeerde terecht dat verzoeker omwille van het geheel aan de pertinente vaststellingen noch de door hem beweerde arrestatie op 28 april 2016, noch de daaropvolgende detentie en ontsnapping aannemelijk of geloofwaardig heeft weten te maken.

De door verzoeker bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

9. Verzoeker brengt bij zijn verzoekschrift een arrestatiebevel bij waaruit zou moeten blijken dat hij nog steeds gezocht wordt in Soedan.

Dit arrestatiebevel, opgesteld op 30 juni 2020, kan de voorgaande vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten niet doen wijzigen.

Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Verzoeker omschrijft evenmin op welke wijze en via wie hij in het bezit werd gesteld van dit document aangaande zijn persoon.

Bovendien wordt het document slechts bijgebracht in de vorm van een kopie, zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, geen authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

10. Waar verzoeker in het verzoekschrift onderstreept dat hij lijdt aan post-traumatische stress, hetgeen gepaard gaat met geheugenverlies, dient vastgesteld dat verweerder rekening heeft gehouden met verzoekers psychologische toestand.

Zo werden aan verzoeker steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Er werd gevraagd naar verzoekers psychologische begeleiding, naar een eventuele inname van medicatie op de dag van het persoonlijk onderhoud en of hij zich mentaal en fysiek goed voelde om het persoonlijk onderhoud te laten doorgaan, hetgeen verzoeker bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Verder werd er een pauze voorzien van 27 minuten (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12), werden vragen die verzoeker niet begreep opnieuw gesteld (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22) en werd verzoeker aan het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of hij alle aan hem gestelde vragen en de tolk goed heeft begrepen, wat hij bevestigde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27).

Verweerder stelde in de bestreden beslissing terecht vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud duidelijk naar voren komt dat verzoeker volwaardige verklaringen aangaande zijn vertrekmotieven wist af te leggen en hij de vragen die hem gesteld werden duidelijk begreep.

Met de loutere verwijzing naar zijn psychologische toestand in het verzoekschrift toont verzoeker niet aan dat hiermee geen rekening werd gehouden, noch dat zijn psychologische problemen hem verhinderen/verhinderd hebben op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure.

In navolging van verweerder dient opgemerkt dat op basis van verzoekers psychologische situatie, zoals blijkt uit de neergelegde medische en psychologische attesten, niet besloten kan worden dat verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

11. Voorts dient vastgesteld dat verzoeker de omstandige en draagkrachtige motiveringen in de bestreden beslissing inzake de door hem neergelegde medische en psychologische attesten ter staving van littekens en zijn psychologische problemen ongemoeid laat in het verzoekschrift en deze geenszins weerlegt. Deze motiveringen blijven dan ook onverminderd overeind.

Te dezen dient benadrukt dat, hoewel de documenten het bestaan van bepaalde hetzij fysieke, hetzij mentale letsels kunnen aantonen, deze neergelegde medische en psychologische stukken geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin de genoemde letsels en psychologische problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels en psychologische problemen werden opgelopen voordat verzoeker zijn land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt.

12. Verzoeker voert geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar de gevolgen van de Covid 19 pandemie.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

In de mate dat verzoeker verwijst naar de Covid 19 pandemie dient te worden verwezen naar het arrest van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014, *M'Bodj*, nr. C-542/13, nrs. 35 - 36) waarin wordt gesteld:

"In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen." (de Raad onderlijnt)

Te dezen blijkt dat verzoeker niet concreet kan maken dat derden gedragingen (zullen) stellen die ertoe leiden dat hem opzettelijk medische zorg zou worden geweigerd ingeval van een besmetting ingevolge de Covid 19- pandemie.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS